

Šárka Volfová: Sociální aspekty členství v paintballovém týmu. 74 str., textové a obrazové přílohy.

Oponentský posudek

Předkládaná práce si stanoví 3 cíle: zmapovat paintballovou scénu v oblasti Mladoboleslavska, Mělnicka a Prahy, analyzovat motivace hráčů ke hře a klasifikovat paintball pomocí teorie her Cailloise a Vágnera (str. 11). Autorce se podařilo podat poměrně kvalitní etnografii hráčů paintballových týmů ve vymezené oblasti, dochází k závěru, že „paintballové military týmy jsou velice uzavřenou komunitou“ (str. 73), že „nejdůležitější motivací pro hráče je jednoznačně přátelství“ (tamtéž) a možnost seberealizace. Paintball klasifikuje podle Cailloise jako hru typu agón-mimikry s polarizací ludus, dle Vágnerovy klasifikace charakterizuje paintball jako hru totální komunikace a totální akceptace.

Autorka vychází z terénního výzkumu, který prováděla od června 2013 do října 2014 ve zvolené lokalitě. V úvodní části práce nejprve charakterizuje paintball jako specifickou hru/sportovní disciplínu a seznamuje s historií a současnou situací paintballu ve vybraných zemích, věnuje se i specifikům vývoje a současného stavu paintballu v ČR (str. 28 – 39). Zde se nabízejí dvě kritické poznámky: na str. 30 autorka tvrdí, že „pokud si však srovnáme poměrově počet obyvatel v USA a u nás a počet militaristů v USA a u nás, je (military styl) ve velice malém zastoupení“. Vychází toto tvrzení z empirických dat nebo je pouze odhadem autorky? Stejně tak na str. 33 zmiňuje to, že k rozvoji military stylu v ČR přispěla existence obrovského množství opuštěných objektů (zkrachovalých továren, bývalých vojenských prostorů atd.) Skutečně je situace ČR v tomto ohledu výrazně odlišná od situace na Slovensku či Polsku? Má autorka pro své tvrzení empirické podklady? Nejedná se spíše o emickou interpretaci aktérů – hráčů paintballu?

Následuje podrobné zmapování paintballových týmů v oblasti Mladoboleslavska, Mělnicka a Prahy. Tuto část, vycházející přímo z terénního výzkumu, považuji jednoznačně za nejsilnější stránku práce. Je jen škoda, že přestože autorka v úvodu předjímá, že text bude organicky propojovat teoretické koncepty s analýzou šetření (str. 11), k samotnému teoretickému uchopení military paintballu se dostává teprve na str. 57 a věnuje mu pouhých 10 stran textu. Je to škoda, neboť i v předcházejících částech textu se zkoumaná problematika přímo nabízí k teoretickému uchopení (motivace hráčů ke hře, týmy a jejich struktura, popis scénáře hry „operace Fénix“).

Po formální stránce musím práci vytknout hrubé gramatické chyby (str. 48), či chybné formátování textu u pozn. 55 na str. 29.

Domnívám se, že předkládaná práce splňuje požadavky, kladené na bakalářskou práci. Doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm velmi dobře.

V Pardubicích 12. 1. 2015

Jana Jetmarová